

Mener statsministeren ikke, at en måske vigtig forklaring – vi ved det jo ikke – på den historiske udvikling i efterkrigstiden har været, at vi havde ikke så mange på NATO-side og dansk side dér med konventionelle våben og kampvogne, men vi havde en atomparaply i ryggen hos vores vestlige allierede, og derfor bevarede vi vores frihed og vores menneskerettigheder.

Mener statsministeren ikke, at det er nok så vigtigt som at besvare spørgsmål fra folk, der tidligere bakkede op bag landets fjender og hylkede østeuropæiske diktaturer?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Jeg ved godt, at det er tæt op mod jul, men alligevel. Pludselig befinder jeg mig midt i en fuldstændig eksistentiel, fantastisk politisk diskussion om, hvorvidt fred og frihed står over for atomvåben, og hvad gør vi, og hvad er vigtigst?

Rolig, rolig! Må jeg ikke have lov stiltfærdigt at oplyse nogle enkle kendsgerninger. Vi er ikke længere i 1970'erne, vi er ikke længere i 1980'erne, vi er ved udgangen af 1990'erne, og der er sket følgende: Mere end 90 pct. af NATO's landbaserede atomvåben i Europa er blevet fjernet siden 1990. Yderligere konkrete fremskridt kan nås ved at sikre en efterlevelse af traktaterne om ikkespredning og forbud mod atomprøvesprængninger. Endvidere må Rusland ratificere START II, og der må herefter iværksættes forhandlinger om START III-aftalen. Det er ad den vej, det går vi alle ind for, og det er regeringen tilhænger af, at vi kan fremme en fjernelse af atomvåben fra denne klode.

Og så har jeg ikke flere kommentarer.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren nævner nu en række nedrustningskrav, som er udmærkede, og som man stiller til alle mulige andre, men her har vi et nedrustningsforslag, som er stillet af Tyskland, og som retter sig mod os selv, nemlig dem, der har ansvaret for NATO's atomstrategi. Det er nu altså eksemplarisk, hvis man begynder hos sig selv og gør orden i sit eget hus.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om den ændring af den socialdemokratiske linje fra 1980'erne til 1990'erne, som statsministeren beskrev, er udtryk for, at vi er gået fra at være det

mest kritiske medlem af NATO, hvilket vi vittelig var i 1980'erne, til nu at være USA's logrende skødehund?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 661

2) Til statsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Vil statsministeren garantere, at Danmark benytter sig af sin ret til at nedlægge veto i EU mod forslag om at indføre flertalsafgørelser i EU på skatteområdet og/eller det sociale område?«

Skriftlig begrundelse

Den tyske finansminister og forbundskansler ønsker ifølge dagspressen at harmonisere skatterne i EU-landene. Det skal ske ved at indføre flertalsafgørelser i EU på skatteområdet.

Ifølge den europæiske dagspresse vil Tyskland ved den næste regeringskonference om institutionelle reformer, der begynder næste år, forlange, at der fremover skal kunne gennemføres skatteharmoniseringer i EU-området ved flertalsbeslutninger i EU. Briterne har meldt klart ud, at de vil nedlægge veto mod et sådant forslag om flertalsbeslutninger på skatteområdet i EU. Spørgsmålet er nu, om den danske regering også kan melde klart ud, at Danmark vil støtte briterne i en klar afvisning af de tyske planer og forslag på dette område.

Frank Dahlgaard (KF):

Den tyske finansminister og også den nye tyske rigskansler har været fremme med et ønske om, at der nu skal ske en harmonisering af skatterne i EU, og at det skal ske ved, at man nu skal ændre beslutningssystemet i EU, sådan at beslutninger om skatterne fremover skal tages ved flertalsafgørelser i EU.

Fra britisk side har man rimelig klart meldt ud, at det vil man nedlægge veto mod, og spørgsmålet er nu, om det også er regeringens hensigt at tage afstand fra det og slutte op om briterne, eller om det er det tyske ønske om harmonisering og flertalsafgørelser på det område, som er regeringens politik.